

Otwarcie diecezjalnego procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego brata Bento Manuela Nogueiry

Po około dwóch latach przygotowań i intensywnej pracy, 5 kwietnia 2024 r., w kościele Dzieła św. Jana Bożego w Telhal (Lizbona) rozpoczął się diecezjalny proces beatyfikacyjny i kanonizacyjny brata Bento Manuela Nogueiry. Pierwsza sesja Trybunału odbyła się w obecności patriarchy Lizbony J.E. ks. bp Rui Sousa Valério. Życie Sługi Bożego naznaczone było stałą obecnością Jezusa, którego zawsze dostrzegał u swego boku. Brat Bento był zakonnikiem, który żył mistyką szpitalnictwa w duchu św. Jana Bożego. W jednym ze swoich tekstów napisał, że Jezus jest obecny w chorych i ubogich, tak samo jak jest żywy i prawdziwy w

tabernakulum. Przekonanie to było widoczne w jego sposobie działania: zawsze uprzejmy, uważny i pełen szacunku wobec wszystkich, nawet wtedy, gdy ze względu na swoją dobroć i hojność był wyśmiewany lub uważany za naiwnego. Choć był osobą wykształconą o wysokim profilu intelektualnym, wyróżniał się pokorą. W swoich relacjach z ludźmi nie czynił rozróżnień, jego wzrok był skupiony na Jezusie, którego kontemplował zarówno w bogatych jak i biednych, w chorych i uwięzionych, i głosił Go swoim miłosierdziem i troską o wszystkich. Jego dalekowzroczone i prorocze spojrzenie doprowadziło

go niemal spontanicznie do otwarcia się i podjęcia nowych inicjatyw opieki i ewangelizacji, skierowanych do dzieci, osób starszych, chorych, pozwalając się prowadzić Duchowi Świętemu. Ojciec Bento był osobą inteligentną i bardzo przedsiębiorczą; wiedział, jak przekonać intelektualistów słowami i łagodnością, a ubogich miłością i czynami miłosierdzia. Był żywym znakiem miłości Pana. Z bezgranicznym oddaniem poświęcał się bliźnim, oferując swój czas i energię wszystkim, którzy go spotykali. Sługa Boży był człowiekiem ulicy, peryferii. Podobnie jak Jan Boży, opiekował się najbardziej opuszczonymi i zmarginalizowanymi ubogimi, osobiście docierając do nich w ich domach i opiekując się nimi. Zawsze chodził ze spuszczoną głową, jakby był nieustannie pochłonięty modlitwą. Przeżywał swoje duchowe ojcostwo poprzez głoszenie kazań, pisanie pism i kierownictwo duchowe, które sprawował nie tylko wobec ludzi świeckich, ale także wobec kapłanów, seminarzystów, braci i sióstr zakonnych, aby wszystkich prowadzić do świętości. Jego duchowość, karmiona miłością do Chrystusa, uczyniła

Otwarcie procesu diecezjalnego brata Bento Manuela

Grób Sługi Bożego brata Bento

go silnym i mądrym w stawianiu czoła nieuniknionym życiowym próbom. Kochał Kościół w jego powszechności, spontanicznie otwierając się na misję jako wyraz bezgranicznej miłości, którą pielęgnował w swoim sercu. Swoją chorobę traktował jako kolejne ofiarowanie się Bogu. Cieszył się opinią świętości już za jego, pokazywał to zwłaszcza spory napływ ludzi, którzy zwracali się do niego po duchowe porady i fizyczną opiekę. Sługa Boży uczy nas, aby nigdy nie oddzielać miłości do Boga od miłości do innych, uważanych

za braci i siostry zgodnie z nauką Jezusa. Jego świadectwo uczy nas kontemplacyjnego spojrzenia na rzeczywistość i ludzi, w których możemy spotkać Jezusa. Powierzamy Panu ten proces weryfikacji przez Kościół życia, cnót i opinii świętości Sługi Bożego. Kościół, w swojej świętości i mądrości, rzuci światło na życie tego naszego brata, który, mamy nadzieję, stanie się wzorem życia i świętości dla wszystkich. Na stronie Kurii Generalnej, w zakładce Postulatura, można dowiedzieć się więcej o życiu Sługi Bożego.

Dykasteria do Spraw Świętych wydała Nihil obstat na otwarcie procesu diecezjalnego brata Antonia Rangel Macías

W dniu 30 kwietnia 2024 r. wydano Nihil obstat na otwarcie procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego brata Antoniego. Sługa Boży urodził się 3 sierpnia 1946 r. w Sanlúcar de Barrameda (Kadyks). W wieku około 16 lat, zaczęło w nim wzrastać pragnienie poświęcenia się Panu. Kiedy wspominał ojcu o idei życia konsekrowanego, ten kategorycznie się temu sprzeciwił. Pomimo negatywnej opinii ojca,

Brat Antonio w chwili odpoczynku

Antonio wytrwał w wyborze swojej drogi życiowej, szukając instytutu zakonnego odpowiadającego jego charakterowi. Podczas tych poszukiwań poznał braci św. Jana Bożego, których misja na rzecz ubogich i chorych zrobiła na nim ogromne wrażenie.

Po odbyciu służby wojskowej zdecydował się wstąpić do Zakonu, rozpoczynając postulat w 1969 roku, a następnie przenosząc się we wrześniu tego samego roku do nowicjatu w Maladze (Hiszpania). Profesję czasową złożył 29 września 1971 roku, a profesję wieczystą 8 marca 1978 roku w Caracas (Wenezuela). W swoim życiu pełnił misję jako pielęgniarz w różnych sektorach służby zdrowia i w różnych krajach: najpierw w Hiszpanii, a następnie w Ameryce Łacińskiej. Wysłany do Quito w Ekwadorze, pracował w Ośrodku dla osób bezdomnych, który później został włączony w kompleks nowej, większej i lepiej zorganizowanej

Sługa Boży przekazujący żywność swoim podopiecznym

struktury, a brat Antonio został mianowany jej przełożonym. Nowy ośrodek opieki został nazwany imieniem św. Jana Bożego i to właśnie tutaj Sługa Boży poświęcił całą swoją energię na pomoc i niestrudzoną opiekę nad ubogimi, którzy się do niego zwracali, dopóki zdrowie mu na to pozwalało. Przyjęty do szpitala w Jerez de la Frontera w Hiszpanii, zmarł 18 października 2005 r. w wieku 57 lat.

Brat Adrián Del Cerro w drodze na ołtarze

We wtorek, 28 maja, w Sanktuarium św. Jana Grande w Jerez de la Frontera (Hiszpania), J.E. Josè Rico Pavés, biskup Asidonia-Jerez de la Frontera, przewodniczył otwarciu diecezjalnego procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego Sługi Bożego o. Adriána del Cerro, brata Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego z Prowincji Hiszpańskiej. Po otrzymaniu 21 września 2023 r. Nihil obstat z Dykasterii do Spraw Świętych, biskup w dniu 14 lutego 2024 r. opublikował edykt, w którym zaprosił wspólnotę kościelną do przekazywania do Trybunału diecezjalnego opinii na temat świętości i świadectwa życia Sługi Bożego. Brat Adrián był prostym i dobrym człowiekiem, który zawsze czynił dobro i wszędzie je dostrzegał, był prawdziwym synem św. Jana Bożego, który spędził swoje życie jako jałmużnik nigdy nie ustając w swojej posłudze apostołskiej, nawet gdy okoliczności nie były sprzyjające. Sługa Boży urodził się w Retamoso de la Jara (Toledo) 2 lipca 1923 r. i zmarł w opinii świętości w Jerez de la Frontera 8 sierpnia 2015 r. w wieku 92 lat. Jego doczesne szczątki spoczywają w Sanktuarium św. Jana Grande, u stóp Matki Bożej, kolejnej wielkiej miłości jego życia. Tamtego dnia

Grób Sługi Bożego brata Adriána

Rozpoczęcie procesu diecezjalnego brata Adriána

dla mieszkańców Jerez umierał święty zakonnik. Dziennikarz z Jerez, wspominając Sługę Bożego, napisał: *“Tak trzymaj, bracie Adriánie. Pewnego dnia wszyscy będziemy się chwalić, że spotkaliśmy świętego. Pewnego dnia będziemy mogli potwierdzić, że byli ludzie, którzy widzieli dobro w najczystszej postaci, którzy odkryli je w tym małym człowieku, który spędził pół wieku wędrując po domach, zagrodach, odwiedzając dobre rodziny, aby zebrać to, co potrzebne, by móc zatroszczyć się o tych, którym w ich nędzy, pomogła ciężka praca tego człowieka z Toledo (gdzie się urodził) i z Jerez (gdzie przeżył większość swojego życia)”*. Na stronie Kurii Generalnej, w zakładce Postulatura, można dowiedzieć się więcej o życiu Sługi Bożego.